

Kippus Norra rigi poolt Rootsi sisssegi; ja Hol-
landi ja Dani idalaewa wäed woitsid Rootsi
laewa wägge mitmes taplusse ärra. Prant-
soos olli kangel ning olli temmal ennesel hull
waenlasti kaelas, et ei saand omma sõbrale
appi tulla. Rootsil olli Saksamaal weel
monni tuggew liñ käes, kelle alla waenlased
ollid koggonud, et neid ennese kätte woita.
Kuningas tahtis wägga Stettini merre-
äärtse liñnale, mis waenlastest kangeste ah-
hastati, abbi teha ja Riia poolt, Kuramaalt
ja Preissi rigist läbbi, wägge señna appi
sata. Aastal 1677 korjati siis Somest,
meie ja Riia Ma seest ni paljo wägge kokko
kui agga sai. Meie ja Riia Ma kerge rüütli
wäggi ja moisnikkude lip piddiwad ka
sõtta minnema. Agga et wennelassi ei woind
selja tagga uskuda, piddi muist wägge seie
mahhajama, ja peälegi Ma omma kulloga
tuggewad liñnad, Perno ja Tartu, kindla-
maks walmistama.

Sest olli suur wigga, et wäggi wägga kaua
wiibis, enne kui tele hakkas minnema. Wast

suggise wasta talwet hakkasid Tallinna maalt
Riia pole liikuma. Pärwad ollid lühikesed,
te hakkas, ilm royp, et wäggi enne Riiga ei
saand kokko, kui teise aasta neäri kuul. Stet-
tini liñ olli kül jo waenlastest ärrawoidetud;
agga wäggi läks ommeti eddasi, et Rootsi
kuninga würstirigid Saksamaal waenlaste
käest peästa. — Teine wiwitus tulli sest, et
Kurama würsti ja Pohla kuningaga käest
lubba olli tarwis otsida, nende madeft läbbi
Preissi male minna, mis sel aial jo, nenda
kui nüüdki, Pranburgi würstirigiga ühhe
wallitsusse al olli. Kui sedda lubba ollid sa-
nud, ja peälegi sedda tootust, et ka suggu
Pohla sõawägge nendega piddiwad ühteld-
ma, siis mindi jälle tele. Soldatid waesed
waewati ärra kange marsimissega; wiis pen-
nikoorma piddid päwas eddasi minnema, ja
õse tule taewa al lumme peäl puhkama. In-
nimestest egga hoostest polnud holimist, ei
leiba egga mona walmis warrutud. Kura-
maalt läbbi minnes olli neil solast pudo, et
lihha solata piddiwad sõma. Preissi maal